

✠ ПОРАНА БОГ

ČASOPIS EVANGELSKÍCH SERBOŮ

11. číslo

Budyšin, oktobr 1953

Lětnik 3

„Štóz was słyši, tón słyši mje . . .“ / Luk. 10, 16

Krótko do swojeje smjerće pósla Jezus 70 swěrných přiwisowarjow do wsow a městow židowskeho kraja. Jich nadawk běše: rolu přihotować za symjo słowa Božeho, kotrež chcyše jich Knjez a mištr w tutych wsach a městach hišće wusywać, prjedy hač smjerć na křížu jemu móžnosć k tomu njewza. Jich wosebity nadawk je, měr Boží do domow přinjesć, chorých hojić a sprócnym a wobćežnym připowědać, zo je Bože kralestwo blisko! Za tutón jich wažny nadawk Jezus jich wuhotuje jeniće z tutej polnomocy: „Štóz was słyši, tón słyši mje. a štóz was zacpi, tón zacpi mje . . .!“

Zdobom Jezus tutych póslow na to pokaza, zo do domow a do městow přindu, hdžež jich lubje witać a słyšeć njebudu, zo jim jasnje pokazać budu, zo za měr Boží, wokřewjenje duše, za Bože kralestwo atd. zajima nimaju. To však je to samsne, štóz tež džensa wšudžom a přeco zaso nazhonimy. Přičinow za to je jich wjele: njeprěcelstwo přeciwo Chrystusej a jeho wučbje, liwkosć, bohatstwo, hordosć a druhe. To su w Jezusowymaj woćomaj wšo čłowske njedostatki, brachi a slabosće. Te pak so namakaja runje tak tež pola póslow Chrystusowych. A nětko wjele njewěrjacych praja: do Chrystusa wěrić njemóžemy, dołhož nas křescenjo a wosebje duchowni přeco zaso zcludu a přičinu ke kritizowanju podawaja! A w tym maja woni bohužel prawo, zo so my ani w rěčach, ani w skutkach tak njezadźeržimy, kaž sebi to Jezus wot swojich žada. Tohodla mamy so prašeć: plaći Jezusowe slowo „štóz was słyši, tón słyši mje . . .“ tež za nas? Praji Jezus to slowo tež nam?

Jezus je tute slowo čłowjekam prajił, kiž su wšo stejo a ležo wo-

stajili a z nim po kraju pućowali, kiž, móhl rjec, pola najslawnišeho mištra we wučbje běchu, běchu hódni a dostojni, polnomóc Knjezowu dostać: „Štóz was słyši, tón słyši mje!“

Kmani drje běchu tež profetojo. Wosobinsce jich Bóg sebi wuzwoli a da jim svojeho Ducha, zo rěčeć dyrbja, byrnjež so spećuju. Štóz tohodla profeta zacpi abo hani, přima Boha sameho!

Běchu tući tež bjeze wšeho bracha, njedostatka, bjeze wšeho poroka? Ně! Njebě Elia čekał před svojim přescěharjom, zo by swoje žiwjenje wuchował? Žiwjenja syty, bjeze wšeje nadzije a dowěry so pod štom lehny, zo by wumřěl (1. kralow 19). Njespytaše Jona Bohu na lódzi wučeknyć, zo njetrjebał njelubozny nadawk Boží wukonjeć? Njeje Jeremia dwělujo na Božej lubosći a pomocy džen, na kotrymž mać jeho porodžila běše zatamał? A jako Pětr w nocy, jako Jezus bu přeradžený a zajaty, svojeho Knjeza zapřewał, dokelž so boješe wo swoje žiwjenje. „Ja tutoho čłowjeka njeznaju!“, bě to prajene w polnomocy „štóz was słyši, tón słyši mje“? Abo jako wučobnikojo so wadžachu. štó z nich budže najwjetši w Božim kralestwje, běchu to rěče w polnomocy Jezusowej?

A tola njeje Jezus to slowo, tu polnomóc wróćo wzał, wone wobchowa dale swoju plaćiwosć: „Štóz was słyši, tón słyši mje!“ Štó móže to zapřimnyć? Njeje to runje tak, jako by kral mócného kraja někajkeho prošerja abo złośtnika za svojeho naměstnika pomjenował? Kak móža smjertni čłowjekojo z jich brachami, slabosćemi a njedostatkami docyla z naměstnikom Jezusowym być? Jezus drje móže prajić: „Štóz mje widži, tón widži Wóćca.“ Ale móže smjeriny člo-

wjek runje tak prajić: štóz mje widži abo słyši, tón widži abo słyši Jezusa? — A tola je tute slowo nam čłowjekam prajene. A to nic jenož 12 wučobnikam, abo tu tamnym 70, kiž Jezus do boňatych žnjow póslaše. Tež woni njeběchu jandželjo, njeběchu kmaňši abo njekmaňši dyžli hewak sprawni a čestni křescenjo. Sćenik Lukaš je nam tute slowo Knjeza napisał, zo by křescanska wosada wědžala: wšě, kiž su křeceni a za Chrystusom chodža, su jeho posli, kiž won do swěta won sće, kimž swoju polnomóc da: „Štóz was słyši, tón słyši mje“. Móže być, zo někotryžkuli wučeny čłowjek prosteho křescana, štóz rěčnu wobrotnosć abo duchownu móc a wědomosć nastupa, přesaha, ale w jenym jeho ničtóm přesahać njemóže: jemu je polnomóc Knjezowa data: štóz was słyši, tón słyši mje!

To pak rěka za nas: so na kedžbu brać! Ludžo na nas posluchaja. Woni pruwuja a přirunaja naše rěče z našimi skutkami. Što pak rěčimy? Smy sebi toho přeco wědomi? Prócujemy so stajnje wo wěrnosć? Džiwamy na 8. kaznju? Njerěčimy husto dosć lute blady, prózdne slowa? Što praji japoštoł Jakub? Jazyk je strašny woheń, je swět polny njeprawdy (list Jak. 3)! Džiwamy so, hdyž nas swět zacpěwa? Njewidži won wšednje, zo so křescenjo hinak maja hač rěča, hinak rěča hač Knjez sebi to wot nich žada?

Njech je tute slowo tohodla chutne napominanje za nas wšitkich! Njech nam swědomje budži: kedžbuj na so! Ty dyrbiš na Jezusowym měsće stać a rěčeć! Tebje sće Knjez runje tak kaž japoštołow, kaž tamnych 70, kaž wšitkich, kiž Chrystusowe mjeno noša. Swět na tebje hlada, wjele wot tebje

(Pokročowanje na 2. stronje)

Ewangelizacija w Budyskim cyrkwinskim wokrjesu

Z rozprawy ludowego misionara, kiž je w jednej z našich serbskich wosadow ewangelizował:

Wjedro běše w prěnich dnjach za ewangelizaciju jara přihodne. Tež při dešćowym wjedrje na koncu tydženja běše čas wokoło wječora bjez dešća. Elektrisku swěcu mějachmy tež každy raz we 8 hodž. Tež za tute zwonkowe wěcy běchmy Knjezej jara džakowni. Termin po žitnych žnjach do běrnowych žnjow bě derje wuzwoleny. Jenož měsačk pobrachowaše, a to zadžewaše wosebje starším ludžom, zo njemóžachu přińć, wosebje, dokelž je wosada ze swójimi 40 wsami jara rozležana.

Ewangelizacija běše so z lětakami cyrkwinskeho wokrjesa a wosady derje přihotowała. Plakaty wisachu na wšelakich městnach wosady. Bohužel njebě možno z dalokich wswow wosadnych z awtobusow přewjesć, kaž běše to najprjedy wotmyslene, dokelž žadyn awto njedóstachmy.

Młodžina je při ewangelizaciji swěru sobudželała. Njejsym husto telko žiweje młodžiny namakał kaž jow. Wona pomhaše wosebje z modlitwu. W kapalni zhromadži so do wječorneho přednoška přeco

(Pokročowanje z 1. strony)

wočakuje. Haj, tež njepřečeljo Zbožnika na tebe hladaja! Wšitcy ludžo su (hač to připóznaja abo nic) sprócni a wobćeženi, poľni njeměra a bojoscě; hłodna a lačna jich duša. Što pak mohł jim w jich nuzy pomhać, jich k čerstwej wodze a k prawemu měrej dowjesć, hdyž nic křescenjo?! Z poľnym prawom nas zacpěwaju, hdyž jich tu zcludamy, jim pomoc njepodawamy, ale jim z našim řečenjom, z našim žiwjenjom zadžewamy, puć ke Chrystusej namakać! Smy sebi toho wědomi, zo na tajke wašnje Božemu kraľstwu tu na zemi zadžewamy?

Hdyž tež wěmy, zo žadyn nje wěriwy so z tym zamoľwić njemóže. zo praji: doniž so křescenjo njepolěpšuja, njetrjebam so wo Jezusowe slowa a namolwjenja starać, tak chcemy tola stajnje Boha wo to prosyć, zo chcył nam w našej slabosci pomhać a nam poľnomoc dać kaž tamnym 70 pólslam, zo by swět dale a bóle spóznał: štož křescana slyši, tón slyši Chrystusa!

P-r.

wokoło 30 modlerjow. Młodžina je tež swěru přeprosyla a napominala k dušepastyrstwe. Spěwaloj staj cyrkwinski chór a mloda wosada. Tři króć buchu džěci do Božeho doma zwolane. Wone su tež derje přeprosyle.

Wječorne přednoški běchu po wuprajenju fararja derje wopytane. Kemšerjo běchu jara nutrni a kedžbliwi. To drje běše hakle druha ewangelizacija we wosadze. A swěrna modlerska služba we wosadze a we wjele modlerskich kruhach w kraju běše dobry zakład. Zo bychu wosadni lěpje rozumili, štož prajach, trjebach druhy při přednošowanju wulke wobrazy.

Posledni wječor po koncu prošach modlerjow a tych, kiž běchu zwolniwi sobudželać, na woľtarnišćo na zřećenje. My běchmy wšitcy přechwapjeni, kak wjele to běše. My smy sebi hišće wšelake zřećeli, a ja sym potom wšo za dalje džělo wosadnemu fararjej přeprał.

Bibliske hodžiny mějach wot třećeho dnja sem, njedželu wječor traješe dušepastyrská hodžina hač do poľnocy. Nam nadpadže, kak so jow hišće přiwěra na skoro srjedzowěkowske wašnje namaka. Za mnje běše znutřkowe posylńenje, zo běch w rozsudženju tu toho čertowskeho pola přezjedne z wosadnym fararjom. Za njeho budže na tutym polu, ale tež na druhich w dušepastyrstwe wjele džěla.

Přećiwo přesćěhanju křescanow

Ekumeniska rada cyrkwjow je protest zapodała pola Kolumbiskeho knježerstwa w Bogota, dokelž so tam ewangelscy křescenjo přesćěhaju. Mjez druhim bu loni 7 wosobow morjenych, tři cyrkwe buchu zničene. 12 cyrkwjow přez kamjenje mjetanje wobškodžene a 40 ewangelskich bu zajatych.

Delegacija štyrjoch stawow slowakskeje cyrkwe Augsburskeho wěrywuznaća je ľuthersku synodu w Budapesće wopytała. Slowakscy hosćo běchu přítomni we wuradžowanjach synody. Biskop Chabada a biskop Katina předowaštaj w někotrych wosadach wuherskeje ľutherskeje cyrkwe. Běše to přeni króć po 1918.

Mloda wosada je so swěru procowala, křescanske knihe, pisma, spēwarske, biblije atd. předawać. Wosadni kupowachu w tutym tydženju pisma za wjace hač 275 hr. Młodžina so tež njedželu popoldnju na farje zhromadži; 50 běše so zešlo. Při bibliskim džěle su so pilnje wobdzělili.

Tema ewangelizacije rěkaše: „Jezus so tebe praša: Chceš so wustrowić?“ To běchu někotři wopak rozumili, woni mjenuje myslachu, zo jedna so wo „stroweho spēwanje“ po wašnju někajkich sektow. Ja dyrbjach so tohodla zložowac po dorozumjenju ludži jow. Ja tohodla njemóžach wosebje wjele wo wšelakich jednotliwych prašenjach wukubľanja, mandželstwa, přiwěry atd. rěćeć.

Zhromadne džělo z faru je mje jara zwjeseliło a wot Jezusa datemu bratrowstwu dowjedło. A dokelž su jow tež sobudželaćerjo we wosadze, sym troštny a wěm, zo je Boh tu skutk započal, kotryž tež dowjedže. My smy pak přezjedne, zo maja nětko wšitcy stražowac, zo bychu wšemu přećiwjenju čerta napřećo stali.

Wunošk kolekty bě 385 hr.

Pisam tute rynčki hišće na farje, prjedy hač sym jednotliwe wěcy zapomniał. Derje sym tu znowa spóznał, zo je wěro, štož steji pisane: „Ja, Knjez, činju to!“ (Jez. 45, 8.)

Ewald Ehrler-Niederschlema

Přeľožil La.

We wšěch cyrkwjach Finskeje zběrachu wosebitu kolekty (zběrku) za tych, kiž buchu w Hollandскеj přez wulku wodu wosebje potrjeheni. Nazběrachu 4.3 miliona finskich hriwnow. Je to hač dotal najwyša kolekta w stawiznach finskeje ewangelsko-ľutherskeje cyrkwe.

Reformowana cyrkwe w Pólске ma kaž jejny superintendenta farar Niewiczczal zdžěli, 5000 dušow. Loni běše synoda we Łodži, kiž so zaběraše z cyrkwinskej disciplinu, z bibliskej wučbu a z wobdzělenjom lajkow na cyrkwinskim žiwjenju. Tež wosebite lětně ľěhwo za ew.-ref. młodžinu w Pólске je wotmyslene.

Němski ewangelski cyrkwinski dzeń w Hamburgu 1953

Jako so před njedzelemi w Hodziju při skladnosći cyrkwinskeho dnja ze starymi znatymi a přecelelemi ze wšěch koncín serbskich wosadow zetkawachmy, w Božej službje so zhromadźichmy, zo bychmy w lubej maćernej rěči Bože slovo slyšeli, Boha Knjeza chwalili, jemu so modlili, přindže mi myslička, kak rjenje by to bylo, hdy by možno bylo, so na wulkim zetkawanju Němskeho ewangelskeho cyrkwinskeho dnja w tutym léce w Hamburgu wobdźelić. Wuhlady na to běchu tehdy hišće špatne. Jako so po dnjach junija hač dotal wosebje krute postajenje we wobchadze z nawječornymi pasmami Němskeje popuščichu. dōstachmoj tež mōj ze žonu wopismje, zo so namaj zmōžni po dolholětnym dźelenju z časa wojnskich lět, swojeho syna daloko wot domizny, nimale při Němskim morju, wopytać. Po tutym puću bu namaj tež možno, so znajmjeńša poslednje dnje na mjenowanym zeńdženju w Hamburgu wobdźelić. Naju syn bě za tři wjesne wosady čětro daloku jězbu z awtobusom zorganizował. Sobotu krótko po připoldnju dojedźechmy ze sydomydšesć wosobami do Ham-

burga. Wjele, štož je nas tam zwjeselowało, pozběhowało, natarjało, mōhlo so tu rozprawjeć. Jenož někotre dopomninki, kiž su so njezapomnite do wutroby zaryle, chcu tu wuzběhnyć.

Najprjedy pak so prašejmy, što tajki Němski ewangelski cyrkwinski dzeń je. To njeje jenož někajke zeńdženje, někajke zetkanje, někajka zhromadźizna, někajka schadźowanka, někajka konferenca snano za wukublanje, snano za rozpjeršenje, za zabawu. Ně, to je ze spočatka hač do konca, we wšitkich svojich wotdźelach, we wšitkich svojich poskićenjach, we wšitkich svojich wuhotach Boža služba wšěm wobdźelnikam k natarjenju, k spomoženju, k woprawdźitemu wutrobnemu zwjeselenju a Bohu Knjezej ke chwalbje a česći.

Tajke cyrkwinske dny njejsu poprawom ničo noweho. Je to na wšě sto lět, zo so lajkojo ewangelskeje cyrkwy započinachu zhromadźować. Před 95 lětami, potajkim w léce 1858 wotmě so a to tež runje w Hamburgu tajki ewangelski cyrkwinski dzeń, a běše to tehdy 10. swojeho razu. D. dr. von Thadden-Trieglaff to bě, kiž w léce

1947 we wojskej jatbje na mysličku přindže, tajke cyrkwinske dny znowa zarjadować. Do domizny so wróciwši započa hnydom. Jeho dźed wobdźeli so na tamnym cyrkwinskim dnju před 95 lětami w Hamburgu. Toho zastupny list cyrkwinskeho dnja ze 14. hač do 17. septembra 1858 sebi mjenowany wnuk hišće džensa chowa. Tak bu D. dr. von Thadden-Trieglaff z prezidentom cyrkwinskeho dnja našeho časa. Jemu maja so potajkim wšitcy, kotrymž bě možno, so, na pječ cyrkwinskih dnjach wobdźelić, džakować, a činja to wěsće ze sprawnym džakom. Přeni z tutych cyrkwinskih dnjow wotmě so w léce 1949 w měsće Hannover z 10 000 wobdźelnikami. W léce 1950 zhromadźichu so w měsće Essen k hlownemu wuhotej hižo 160 000; w léce 1951 w Barlinje wobdźeli so 250 000, mjez tym zo so loni w Stuttgarće 200 000 wobdźelnikow naličichu. Lětsa běchmy při skónčnej swjatočnosći, njedzeli, 16. awgusta, w měščanskim parku Hamburga w modlitwje Wōtčenaša 270 000 dušow zjednoćeni. Tak je ličba wobdźelnikow z kōždym lětom rostla a běše najwjetša w Hamburgu, hačrunjež tute město nihdy centralne njeje. Tuta ličba by so wěsće wo wjele powjetšila, by-li so cyrkwinski dzeń w jenym měsće srjedźneje Němskeje wotměł.

Ducy po puću sobotu před wječorom z uniwersity, hdžež so znamki za wobjed a wječer wudawachu, přechwapi naju njewjedrowe deščowanje, tak zo dyrbjachmoj kaž wjele druhich ludźi pod mostom železniskeje čary wuček pytać. Po stach tam młodži a stari stejachu. A što tam tak wosrjedź milionoweho města slyšachmy? Młodžina, kiž tu na puću k swojemu wječornemu wuhotej w měščanskim parku před deščom škit pytaše, zanošowaše tu swoje wječorne pobožne spěwy. A wšo tu nutrne přislušaše, tež tajcy ludžo, kiž so hewak cyrkwi zdaluja. Tu móžeš widjeć, zo so na tajkim cyrkwinskim dnju wo cyrkwi a Božej službje jenož njerěči, ale zo so tam Bohu služu, samo na cyle njezwučenym městnje kaž tu, přetož to bě tam někotremužkuli woprawdže Boža služba.

(Pokročowanje sčěhuje)

Z druhich cyrkwjow

Kelko křesćanow je w Němskej w swobodnych cyrkwjach?

Cyrkwinska statistika poda 481 000 křesćanow w Němskej, kotřiž přislušeja k swobodnym cyrkwjam, to rěka nic Krajnym cyrkwjam. Zwjazk ewangelskich swobodnych cyrkwinskih wosadow (baptistow) ma 80 000 hač do 100 000 stawow. Methodistiska cyrkej liči w cylej Němskej 65 000 stawow, ewangelske zjednoćenstwo 55 000. Zwjazk swobodnych ewangelskich wosadow w Němskej, kiž je zwjazany z ewangelskim zjednoćenstwom, ma 19 000 dušow.

Ze 500 000 Mennonitow cyłego swěta je 7000 w zjednoćenstwje němskich mennonitskich wosadow. Zjednoćene ewangelskolutherske swobodne cyrkwy liča přez 100 000 dušow. W Serbach mamy tajke wosady we Wukrančicach, w Klětnom, w Delnjej Łužicy w Debsku a w Choćebuzu. Přiwisowarjo wojska zboža (Heils-

armee) je w Němskej nimale 30 000. Potom su hišće swobodne cyrkwy, kotrež slujeja kaž na příklad Ochronowscy bratřa k ewangelskej cyrkwi w Němskej. (EK : D)

Biskop Vogt w Ochronowje 70 lět. Biskop ewangelskich bratrow w Němskej swjećeše lětsa swoje sydomydšesćacy. Wot lěta 1906 běše Jan Vogt 14 lět jako misionar bratrow w Surinamje, mjez n. m. sydomy lět mjez indiskimi ludźinu, kiž běchu tam pričahnyli a sydomy lět jako založer a wjednik měščanskeho misionstwa w měsće Paramaribo. Po nawróće do Němskeje bu wón z misioniskim sekretarom w Stuttgarće a potom misioniski direktor w Ochronowje. 1947 bu wón jako biskop Ochronowskich bratrow pomjenowany.

Sakske němske cyrkwinske lo-pjeno „Der Sonntag“ je lětsa započalo swój wosmy lětnik. Přenje čislo po wojnje wurdže 16. junija 1946 w Drježdžanach.

Farar Wyrgač w Nosaćicach 70 nik!

12. winowca 1953 zaswita 40. króć dzeń, zo bu br. farar Wyrgač za duchowneho wuswjećeny, a bórze po tutym dnju (17. winowca) smě wón swoje sydondźesaćiny swjećić. To je dosć přičiny, zo na njeho z džakowanjom a z dobroprošenjom spominamy, a z nim jeho dom, kotremuž je starosciwy mandželski, nan, přichodny nan a džěd, tohorunja jeho wosada, kotrež je nětko 4 lětdžesatki swěru služil. 4 lětdžesatki duchowneho džěla, to něšto woznamjenja, jenu cyłu generaciju je wón na swoim městnje sobu twarił, tam njeje žaneho domu, kiž by jemu njeznaty był po jeho wosudže a wosebje po čłowjekach, kotřiž tam bydla. Jim je wón služil w dobrych a njedobrych dnjach. Tež w njedobrych: mjez tutymi 4 lětdžesatkami běchu tajke, kotrež swojeho runječa w stawiznach našeho luda nimaju, doby, na kotrež džě jenož ze rženjom wutroby spominamy. Štó by sebi hdy myslil, zo budže w našej měrnej Łužicy wójnska hara słyšeć! Cyle blisko swojemu domej a swojej wosadže je jubilar ju słyšał. Štó by sebi hdy myslil móhl a chcył, zo budžeja wobydlerjo našich čichich lužiskich wjeskow dyrbjeć čekać wopušćiwši wšo, štož je jim lube a swjate! Před zwonkownymi wójnskimi škodami bu drje wón a jeho wosada hnadnje zachowana, ale znutřkownje čerpjeli su wšitcy, a

što je so tu měło spokojeć a posylnjeć!

Naše Serbstwo ma wosebiteje přičiny, so na njeho džaknje dopominać. Při kromje našeje Łužicy k ranju je jeho wosada, a tu rěka, wosebje na straži stejeć a



Naš jubilar farar Wyrgač

swěrných hromadzić a při lubej maćernej rěči zachować. Tam ma ja tež naše serbske kemše swój wosebity wuznam, a to wědžeše a wě luby jubilar. Předewšěm je wón lěta a lětdžesatki našemu lojpenku Pomhaj Bóh jako redaktor

služil, tak zo móžemy džensa, hdžež jo znowa wudawamy, jeho skutk dale wjesć. Z tutym lojpenkom je wón nam rěčał w swojej dobrej, jednorej, ludowej serbsčinje a tak naše Serbstwo sobu twarił. Br. farar Wyrgač přewza po njeboh Fiedlerju na swjedžen swj. Trojicy 1907 redaktorstwo a je jo wobstarał, doniž njebě 1937 Pomhaj Bóh zakazany. Kelko to swěrnej prócy! W tutym času je tři rjane powědančka Krystiny Rojoweje ze slowakskeje rěče přeserbšćil. Nam serbskim zastojnskim bratram bě wón stajnje z luby přecelom a radžerjom, hač w našich konwentach abo při wudaću našich spěwarskich a nětko při wobstaranju noweho přeložka Noweho Zakonja. Džakni na njeho spominamy a přejemy jemu a jeho domu hišće mnohe lěta duchowneje a čelnej mocy.

M-a

W Awstriskej bu we wójnje 1939—1945 9 ewangelskich cyrkwjow dospolnje a 56 čezko wobškodženych. 24 cyrkwjow buchu lochko wobškodžene. Kaž biskop ewangelsko-lutherskeje cyrkweje w Awstriskej, dr. Gerhard May, wozjewi, tworja so nowe wosady a twarja so wosebje cyrkwinске domy. Awstriska cyrkweje ma so po zasadže, zo wosady njesmědža wjac měć hač 1000 do 1200 stawow.

Fararjej Wyrgačej k sydondźesaćinam a k 40. zastojnskemu jubilejej

Lěčo běše so minyło, slončko stawaše pozdžišo: We Wunjowje synečk so narodži serbskemu nanej a maćeri.

Jandželki synka tujkachu, jemu do kolebki spěwachu: Spinkaj, spinkaj lubuško, raj džěcatstwa ruče minje so.

Nětk hižom w kolebce sy ty k Božom gratej wuzwoleny! — Synk stupaše chutnje do žiwjenja, won běše za staršeju nadžija. —

Sydondžesać lět je so minyło, a wšelake je nimo njeho šlo. Boža ručka joh' přeco wjedžeše, přez hory a doły tež njeseše.

A štyrceći lět je won přědował a Bože slovo připowědał. Za to žohnuj Was Bóh, luby knjez fararjo, njech zdžerž Was dale tak swěčkaruneho!

Lute derjemčće a čiche wjesela njech Wam rjeńša wječor Wašeho žiwjenja!

Hana L a w c y n a z Hodžija



Delni Wujezd. Njedzelu, 11. winowca dostanje Delno-Wujezdžanska wosada noweho fararja. Swojemu lubemu zastojnskemu bratřej Richartej Solći přejemy po jeho čezkej chorosci nowe mocy čěla a duše za jeho nowe skutkowanišćo. Z Bjedrichow we Lazowskej wosadže narodženy je nětko z duchownym w susodnej wosadže. Hač dołal bě w Šprejcach, a je w Slepom měsačnje jónkróć serbski přědował. W.